

תלמודו בידו

דף כג עמוד א

א] מדוע גזרו על הנושא את מדרס הזב שאסור לו לשאת את הקודש ?

ב] עבר ונשא את המדרס עם חבית של קודש ולא נגע באוירה, האם הקודש טמא ?

ג] האם מותר להעביר מי חטאת או אפר חטאת בספינה, ומדוע ?

ד] כלי שחבר גמר את עשייתו, האם צריך טבילה והערב שמש ומדוע ?

א] משום מעשה שהיה, באחד שהיה מעביר חבית של יין קודש ממקום למקום, ונקרעה רצועה של סנדלו, ומדרס הזב היתה. ונטל הרצועה בידו. והרצועה נשמטה מידו ונפלה לאויר החבית, ונטמאה החבית וכל מה שבתוכה. והואיל והמעשה היה בקודש, לא גזרו אלא בקודש ולא בתרומה. - ספק אם גזרו: 1. לשאת סנדל טהור עם קודש. 2. לשאת מדרס וחבית סתומה.

ב] לר' אילא, הקודש טמא. לר' זירא, הקודש טהור.

ג] תנא קמא: אסור להעבירם בנהרות, או לזורקם מצד אחד של הנהר לצדו השני. ולא ישיטם בכלי. ולא ירכב על בהמה או אדם ורגליו באויר כשהם בידו. ר' חנניה: אסרו רק בירדן, ובספינה. וכמעשה שהיה, שהעבירו מי חטאת בירדן ובספינה, ונמצא כזית מת תחוב בקרקעית הספינה.

ד] טבילה: לקודש, צריך. שמא קודם שנגמרה מלאכתו [שאז החבר לא שמרו עדיין מן הטומאה], ניתז עליו רוק מפיו של עם הארץ.

וחששו שבשעה שגמרו החבר ונעשה ראוי לקבל טומאה עדיין הרוק לח, והכלי נטמא משום ספק זב [אבל רוק יבש טהור].

הערב שמש: לתנא במשנה, אינו צריך [וכן נראה בדעת ר' יהושע].

לר' אליעזר, צריך הערב שמש. ורב מפרש בדעתו שאינו צריך.